

i selve Straffeloven. Derjom vi f. Ex. vilde læse den Betænkning, som er given af det ærede Medlem fra Aalborg (S. Steffensen), kan jeg ikke skjønne Andet, end at de, der ligefrem vilde befrage Folk ved at forfalste Levnetsmidler, ikke ville kunne undgaa Fængselsstraf. Naar man vil se Lovforslaget efter, vil man ogsaa se, at den høitærede Minister har Lov om, om det foreliggende Lovforslag er strengere i visse Henseender. Der staar saaledes i § 6, at man for de Forseelser, som der omtales, anses, „for- saavidt ikke høiere Straf er forstyd efter Lovgivningens almindelige Forskrifter“, med simpelt Fængsel. Man vil altsaa se, at den høitærede Minister i Virkeligheden selv er i Lov om, om det ikke er strengere Lovbestemmelser end de, der her ere foreslaede. Men naar man læser Udtalelserne i Betænkningen af de ærede Medlemmer for Ribe (Bust) og Horsens (Bajer), vil man deraf se, at de komme med, ikke fordi Bødestraffen er ubemokratisk, men fordi de i Virkeligheden ønske strengere Straffe. Den Løstegang, der er fremkommen ved Lovforslaget, er, at der skal straffes haardere, end der er straffet hidtil. Jeg veed nu ikke, om det er rigtigt. De Straffedomme, der forhen ere faldne, lyde sjelden paa Fængselsstraf, men i Almindelighed paa Bøder. Naar det ærede Medlem har sagt, at jeg har sagt Noget, der er aldeles urigtigt, nemlig, at den, der ikke ligefrem forfalste Varer, kunde ikke faae Fængselsstraf, saa har jeg allerede peget hen derpaa og kan nævne § 6, hvori der staar, at den, som i den Hensigt at stulle Kjøberne osv. underkaster fordærvede Levnetsmidler en Behandling, der er beregnet paa at skjule deres bedærvede Tilstand, skal osv., og naar man gjør det frivillig og med Forsæt, antager jeg ikke, at man, naar det bevises, kan undgaa Fængselsstraf. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om ikke for Mange kunne komme ind under denne Paragraf. Naar f. Ex. en Slagter har noget Kjøb, og der er kommen en Spysflue paa det og det maaste hist og her lugter lidt, og han saa fjærer Stykket af saa godt som muligt og tror, at det Kjøb er spiseligt og ikke har taget Skade, saa kan der jo komme en Kjøber, som har en lidt finere Lugt end Slagteren, og derfor er af en anden Mening og mener, at Kjøbet er fordærvet. Man veed ikke, hvad det kan føre til. En Mand har en Drittel Smør staaende i nogle Maaneder af Sommeren, og vi vide jo Alle, at den Slags Varer i Reglen tabe sig noget, selv de bedste og fineste; han straber nu noget bort hist og her ved Træet; skal det saa anses for fordærvede Varer? Der kan komme Tilfælde, hvor man maa straffe med Fængsel Folk, der have misforstaaet Loven, og det skulde vi dog ikke udsætte os for. Bildt hænger jo mange Gange hen i længere Tid og bliver maaste derved mindre godt, men jeg kan dog ikke se, at saadanne Ting kunne være fatlige for Sundheden. Det ærede Medlem mener, at

saa dømmes man dem heller ikke, men naar vi vedtage saadanne Love med stærkede Bestemmelser, kommer netop den Mening og Tanke frem, at vi saa vidt muligt skulle søge at straffe saa haardt som muligt, og det ærede Medlem fra Ribe har ogsaa i andre Sager udtalt, at han ønsker Fængselsstraffe indført. Det ærede Medlem mente, at jeg i min Udtalelse forleden Dag var traadt Dommerne for nær og havde sagt, at de ikke vilde dømmes retfærdigt (Bust: Det sagde jeg ikke; jeg talte kun om min Opfattelse!) Ja, men i Modsetning til min Opfattelse. Jeg veed ikke, om andre Medlemmer have opfattet det saaledes; det forekommer mig, at det laa i det ærede Medlems Udtalelse, at jeg skulde have sagt, at Dommerne vilde dømmes uretfærdigt. Det er muligt, at jeg ikke har været saa heldig i mine Udtryk, jeg tror, at jeg talte om Folk, der havde Venner mellem Dommerne og andre, men derjom det er stødende, skal jeg rette det derhen, at de Smaa mange Gange blive straffede, men de Store blive fri. Dermed er ingenlunde sagt, at det er, fordi man vil dømmes uretfærdigt eller skaarne nogle Mænd mere end andre, men naar de ere høiere paa Straa, rige og formuende, er det muligvis ikke saa let at komme dem tillivs; Smaafolk, der ingen Kapital have, kunne ikke godt føre Sag mod dem, det har derfor saa ofte viist sig, at de Store ere gaede fri, hvorimod de Smaa blive dømt — men har man gode Venner høit oppe, kan der altid ses lidt mere gennem Fingre. Jeg tror imidlertid ikke, at jeg her besyldt Dommerne paa en saadan Maade, at det ærede Medlem kunde finde sig foranlediget til at udtale sig, som han har gjort. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem gif Dommerne, meget skarper tillivs; i politisk Retning troede han dem ikke; der kunde de gjerne gaa i den modsatte Retning. Det er nu en meget haard Besyldning — jeg vilde ikke være gaaet saa vidt i mine Udtalelser. Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa, som om han var ilde berørt, fordi jeg havde nævnet hans Dom i Ribe og Dommen over det frævede Benstres Bestyrelse. Jeg troede, at det var ganske ufylldigt; jeg vidste ikke Andet, end at det ærede Medlem havde en sær Forkjærlighed for at faae Fængselsstraf indført, og jeg mente saa, at naar det rammer En personligt, føler man mangen Gang bedre Straffens Bestaffenhed, og saa er man ofte ikke saa glad ved Fængsel og vilde maaste hellere have Bøder (Bust: Det er mig ganske ligegyldigt!) Ja, det kan jo være en Smags Sag for det ærede Medlem. En holder af Kjøb, en Anden af Græst, en Tredie ikke af nogen af Delene! Med Hensyn til Kommunerne troede jeg ellers, at det ærede Medlem vilde have Selvfstyrelse, men han er ikke meget demokratisk med Hensyn til dette Forslag. Det ærede Medlem siger, at Erfaringen og Kjendsgjerningerne vare nogle haarde Krabater, og de udiuste, at